

— поява реальної конкуренції між компаніями-постачальниками в цьому сегменті дозволить попередити подальше раптове зростання цін на енергоносії для домогосподарств;

— спрощення та здешевлення експорту/імпорту природного газу, електроенергії та нафти між країнами за рахунок скасування існуючих митних платежів [1].

Але це також може призвести до негативних наслідків: зростання цін на природний газ, електроенергію та теплову енергію для домогосподарств, оскільки чинні регульовані тарифи є нижчими за повну собівартість їх продажу.

Література

1. Економічна складова Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки для бізнесу, населення, державного управління / за ред. І. Бураковського та В. Мовчан. – К.: Інститут економічних досліджень і політичних консультацій, 2014. – 141 с.

2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_Ukraine.

УДК 341.16

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Вінцевич О. Ю., студент,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС

Підписання Україною Угоди про асоціацію з Європейським Союзом та його державами-членами відкриває перед нашою державою перспективу інтеграції до цього об'єднання з можливим членством у ньому після створення між партнерами зони вільної торгівлі. Відзначається, що реалізація Угоди про асоціацію здійснюється на міжнародному й національному рівнях завдяки використанню різних засобів – приєднання до міжнародних договорів; приведення національних законів у відповідність до правових актів інституцій ЄС; визнання Україною національних стандартів держав-членів ЄС; взаємного дотримання правил другої сторони тощо. Наголошується на тому, що найважливішим правовим інструментом поширення європейських *acquis communautaire* на внутрішній правопорядок України є гармонізація національного законодавства з правом Євросоюзу [1].

Серед міжнародних договорів, які укладає Європейський союз (ЄС) із

третіми країнами й міжнародними організаціями, особливу роль у залученні партнерів ЄС до європейської інтеграції відіграють угоди про асоціацію. Угоди про асоціацію ЄС із третіми країнами, зокрема країнами-учасницями східного партнерства, становлять один з потужних правових інструментів створення такими країнами із Союзом простору стабільності й економічного, політичного та правового співробітництва [2]. Вони віддзеркалюють значною мірою правову політику Євросоюзу. Завдяки угодам про асоціацію право ЄС поширює свою дію на внутрішні правопорядки асоційованих країн. 27 вересня 2014 року Верховна Рада та Європейський парламент синхронно ратифікували Угоду про асоціацію.

1 листопада 2014 року набрали чинності положення угоди стосовно політичного й економічного співробітництва сторін за винятком положень про створення зони вільної торгівлі. Відтак, докладний аналіз особливостей асоціації України з ЄС наразі є актуальним для української науки європейського права.

Практично питанням створення асоціації між Україною та Євросоюзом були присвячені лише роботи І. Березовської, Н. Мушак, К. Хілліона. Проте нові реалії співпраці України з ЄС потребують подальшого дослідження цієї проблематики. На жаль, правовим проблемам впливу права ЄС на характер і зміст угод про асоціацію, що створює передумови для експансії *acquis* Євросоюзу в правопорядки третіх країн, поки що не приділялося достатньої уваги в українській та зарубіжній літературах із європейського права. З огляду на це, вивчення зазначених питань становить актуальну проблему сучасної науки міжнародного й європейського прав, а їхнє вирішення матиме вагоме практичне значення.

Включення до УА значної кількості сфер співпраці зумовлює потребу реалізації її положень за допомогою низки правових інструментів. Вони включають насамперед міжнародні угоди, законодавчі та інші нормативні акти України, визнання Україною законодавчих актів та рішень Суду ЄС. Окрім цього, УА містить запозичені положення з установчих договорів про ЄС, а також значну кількість внесених до додатків актів інститутів Євросоюзу. Застосовуючи їх, Україна має враховувати відповідну практику ЄС у цих сферах. Інструментами політичної асоціації стають політичний діалог, співпраця та зближення у сфері зовнішньої політики та політики безпеки.

Україна має реалізувати положення УА щодо необхідності ратифікації Україною Римського статуту про створення Міжнародного кримінального суду (ст. 8). Це питання, вірогідно, потребуватиме внесення поправок до Конституції України, що певною мірою може ускладнити процес його вирішення [3].

Отже, незважаючи на певні труднощі, створення належних правових механізмів і реалізація УА відкриває для України перспективу залучення

до процесу європейської інтеграції.

Література

1. Угода про асоціацію Україна-ЄС: Дороговказ реформ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kas.de/wf/doc/kas_32048-1522-13-30.pdf?120912134959
2. Communication from the Commission to the European Parliament and the Council of 3 December 2008: COM (2008) 823 final. Eastern Partnership [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0823:FIN:EN:PDF>
3. Правовий механізм реалізації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/4682/>

УДК 339.923

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Грабошук Я. Е., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНА-ЄС: ПОТЕНЦІЙНІ ВИГОДИ

Тривалий період часу Україна перебувала в системі протистояння двох моделей інтеграції: європейської та євразійської. Зваживши плюси та мінуси потенційного членства у двох інтеграційних угрупованнях, Україна обрала європейський шлях свого розвитку.

Європейський Союз – один з провідних світових гравців, найбільший торговий та економічний блок на міжнародній арені, який прагне посилити свою економічну могутність та протистояти глобальним викликам сьогодення. Яскравим прикладом посилення економічної та політичної могутності, особливо після кризи, стала домовленість ЄС та США про створення трансатлантичної зони вільної торгівлі TAFTA (Transatlantic Free Trade Area), що в майбутньому покращить та збільшить товарообіг між двома сторонами.

Європейська інтеграція була проголошена ключовим зовнішньо-політичним пріоритетом України, що відкриває нові можливості для співпраці з розвиненими країнами світу, економічного розвитку, соціального прогресу, зміцнення позицій держави на міжнародній арені. Основними причинами прагнення України до інтеграції з ЄС є:

- гарантія територіальної цілісності;
- гарантія прав людини та основних свобод;
- модернізація економіки;
- підвищення рівня життя та добробуту населення;
- залучення іноземних інвестицій;